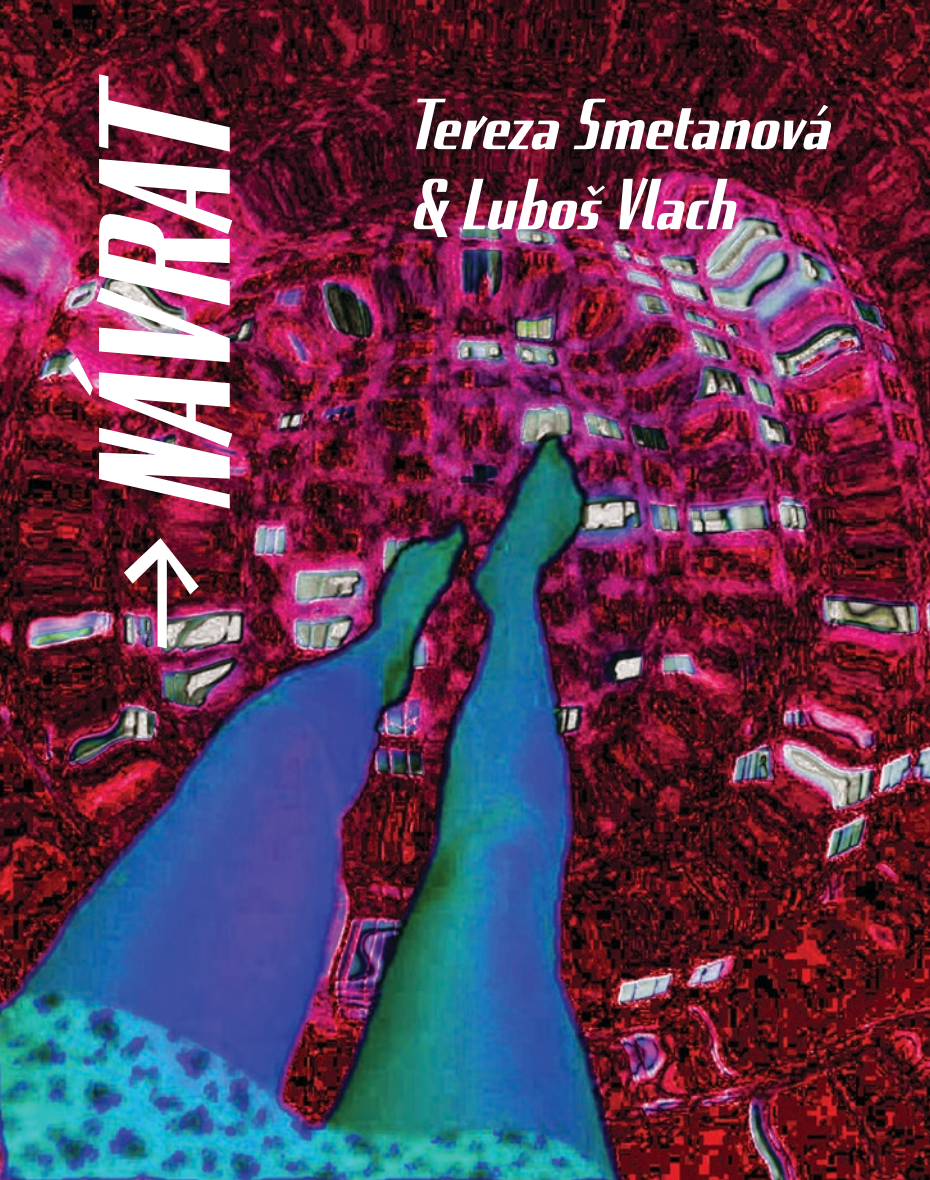

→ NÁVRAT

*Tereza Smetanová
& Luboš Vlach*

V Brně 2019

→ **NÁVRAT**

*Tereza Smetanová
& Luboš Vlach*

MĚJ SE... SMĚJ SE... OPATRUJ SE...

*„piš jak cítíš
a cít pur pur“*

měj se.. směj se... opatruj se...
buď mý slunce
užívej česneku
dýchej
nezívej
pozorně se dívej
na života cross krásu

hltej plnými doušky jeho vůni
a davaj...!
dávej na sebe si majzl

končí pauza na kopci
jsem v koncích
dnes sam/a
rozřízla bych nebe
a utekl/a na malou planetku
kde by byl jen písek a oceán...
líbám slunce do vlasů
laskám hvězdu po líčkách
uložím je do kolébky ze štrun
a propluji na dno

už pryč jsem z musu
a konečně můžu
poslat ti pusu
noční a nesmělou
sladce zdobenou
čoko-voko polevou
posílám neceřtou ti posilu
pořilu
hyperprostory a press časy
poř illa verba
všiml sis?
v košíku srdce nesu si
počestnost melasy
dám ji kus holubům
ať najdou tvůj příbytek
a otevřenou
okenicí
obletí tvé tělo špící
a špočinou...

No. 1
na první stání
Luboš Vlach se nedostavil

je/dno je všech/no
no no no... you dont love me
lalala

láska zá/klad alge/bra
jed/né holčičky s košíčky
vy/cpanými buněčnou buničinou
jed/na jsou
ou shit!
buňkou činnou
inteligentní pavučinou
no no and I know now
tralala...
laskavost laská chvošt
svine tě svině
j e d n a
pravěkost
olizuje kost
pra/zákon pravda pra/nic
vesmírný pa/nic
s/pot a hic a sic
jednou vnikne vznikne až kvík/ne
ne!
jak by se nic asi tak mohlo díť
když děj je hračkou pro ty
kteří si myslí že myslí
o každém jednom pohybu
pochybovat lze
zde se idea pohybu téměř nehýbe
zcepenělí živí pohybem se živí...
živeni hrou a chlebem

prcají pod na/líčeným nebem
škemrají v ráji
nad peklem svíjí se v reji
sebou skláceni s/klání se nad dekle
od haj/zlu
heil mann!
jed/nota orgánů orace
genů
alely paralely genofond a –
gen no found
ou fuck
God apologizes
a – ko/koti se kotí dál...
nakrájet ráj
kill kilo/gram na plátky
je svatej grál
na šplátky
hologram...
cesta zpátky
a vědec ecce homo
teorie ryje hovno
říká se tomu živění
proces absces
hra na jedno

*no no no 'cause you left me, baby
and I got no place to go now...
tralala whow!*

jednička micka
malá holčička
nick a nicka
OSAmělá
z úterý na střed
trůnící SVĚT/lo-fi
střet
– lonely child
v bublině skica črtnutá tuší
o SVĚ duši blaho zbla netuší
ve vakuu holčička nicka
ty bláho... moc jí to sluší
v dalším kotě a prázdná miska
za/tím nic netuší
ne(h)řeší
-že
jsou
protože
není ni-
kdo
by
jim
(ani pacce tak hladce
jak orace neklouže
pluje neprostorem)
to
řekl

ne/po/tkané binární k/ódy
mody které vyšly z módy
dilemat
šach/mat
dilemat jedničky nicky
bez nul by exnul
jen Bůh k nim při/lne
kolosy v kol/ose
pravý levák ves/mír
když se to tak vezme
kolem a kolem
levá srdce na pravém místě
zářná jsou/cnošt
obteklá mem/bránou
holčičky
čičky
packy
plují a pulsují a-
ves/míry klidně nepoštují
jsou nervozní... v loži

v plánu
(voe... heavy managment)

při/dáš se?

když to bude jednička s hvězdičkou
to by mohlo být i dětem přístupné
tedy rád
dělat budu nulu
proměním se v mulu
a to by bylo
abychom tu dvojku nezrušili
ak/ne... nic se neděje
jak by se nic asi tak mohlo dít?
no dick sólokapra zamrazíme
dáme zkratky dohromady
vyzkratujeme zkratky
na ztráty se vykašleme
necháme si nálezy
dle výslovnosti je z nás jeden protestant
ty vpředu... ich vzadu
drží ve vzduchu olízutej prst a říká čégro
no teda...
je to herda!

iluzorní smršť NADĚJE
na/děj na/padrt'
nic se neděje
že stačí slovo
-MNIch stáčí
mozkomíšní mok močí mléčnou dráhu
mokvající tělo Krista

paradoxní pacifista
paci paci paštička
táákhle
kaši vaří myšička
ale mi nevyzbylo...
vře a řve
kde jste kdo?
klepe na dveře v/ní/mání
že štačí slovo/sled písmen
(halelu/já peace man)
a má duše bude uzdravena
(halelujá makaréna)
jsou láry fáry frky
sPLODina
ho/špodina ve čtyrce
v hošpodě U Smrtáka
štrop jak nebe se smráká
hošpic paf pic pic a nic
místo špiritu krev z pípy cáká
hosana na ex
(pípa zkur-píp zas-píp!)
bič a latex
laxativ/um z/vratků
neštrávených lžic lží
na/braných naběračkou jazyka
život
nej/dřív jazz pak Ikem

MrTVĚ slovo ne/může u/zdravit duši
nemůže to stačit
cit a rozum s/tlačit
jsem asi mrTVÁ
please dont touch it
iluze si vzáJEMNĚ
na/šívají křídla
jak křída bělounká
ale víš
trhají se jim stehy mezi stehny
proto a že vítr nezaštavíš
víš?
v žá(da)ným bazáči
(ach ti zlo/ději děje
trosky... sráči!)
vítr neštále neustále smysl nadnáší
těsně treštně nade dnem
nocí a DNEM
páře záře
cupuje anděly
a místo

na to místo
posílá holuby
nej/dřív jazz pak Ikem
prepáč mi ten pláč
odkudsi zdaleka
daleko je Mekka...

hlavně nedrží hubu

a mluv

na mě

jazykem vůně...

nějak se to vše řítí

zběsilou rychlostí

přímo úmorně úměrnou

snaze po zpomalení

za/řadit tok snaží se jen cvok

mozek mu zmok...

(a to je jen dobře...

nehýbu se sice

ale ve mně burácí bouře...)

a beztak je idea normočlověka zvrhlá

nepatřičná... jiblá

suchá či zvlhlá?

to je ta otázka

jak se jen zbláznit?

ukáznit nit nic?

smí se jazyk zbláznit?

slovo vtělené v lázni

fyziologického roztoku sémantiky

ty její triky

jak se orientovat

když nevidíš za roh

a dobový tanec

ztrácí přehled kterým směrem

tu hluchoněmošť otočit
a znovu nabýt cit
bezcílný mošť hluchoně

konec...

NĚCO V(-Z-)NIKLO...

něco vzniklo z ničeho
a přitom to něco je pořád nic
i když viditelné
možná hologram
možná přelud
(ale koho? čeho? čím?
čím čarará čím čím čím?!)
možná program
vypěstovaný a nesklizený
v prachu ach hlíny
rešтовaný česnek reštu ♥
možná jenom bytí
vůně
(čeho?)
možná zvuk
(bez membrány?)
nic
víc
ucho otevřené bezednem
možná jenom
jedna základní informace
která se větví
se stromy...
?
!

ratolest bolest specifická
to je na ní to pěkné
i když obecnošť tomu netleská
že roste z nebe do kořene
obec je z toho ulítlá
jak patělo eštrády
všecek uřícen je zítřek
třesky plesk
multiplex
nám exnul
kdopak nám ho postaví?
starej pecar
špatřil zář
a už ho nebylo

česnek silnej jak turek insomnie
z toho ohluchne i zmije
ani náznak ironie
radši mlčím
navzdory trapnému tichu...
holduje vůním
úhel(l)ným
druhá míza a schíza
tato kombinace
chutná velmi tázavě...
něco jako snídaně v trávě
sní/daní toho co je dané

nečekané je vždy na čekané
třeba fúze nadzvukové chůze
potkala se v končinách končetin
uzel z toho slzel
úz a kozel
opět zahradníkem
míza si to slízla

ta-je můj kontext
vzlykám polykám krůpěje
pláču vytržením...
za ryzí a krásný
za sebou i mou
po/hošť/in/jinošť až na košť...
batůžek mám žaloštně prázdný...
to tak je
když odrthneš kytku od kytky
a dia/log od veršů
v mixéru vulkanického
mono multivitaminu...

garlic ghost
ulítlejší je než
do povětří vyhozený mošť
on toť toliko nehybnošť
česneku dlužno se chytiti
obléci ucho do niti

vzá/jemně se podnítit
a rozsvítit
dříve než se to zanítí
česneku se chytiti
více nechťíti

lepá slepo/ta jednonohého vede
ten je z toho vedle
oboum hoří za patama
neví co by už roupama
česnek leze jim z uší
v Edenu ubytovali si duši
ke všemu jinému jsou hluší

slzavé údolí zdola-li
radošně hučí
letí jak Zenonův šíp
nemůže to být součet
summa summarum není soumar
láska nenechá si poroučet
je nesčetnem a v těle/snem
vůně i po ště... šesté.. čerstvé...
tvrdé lekce kolek
smrt a světlo vlitý
v česneku vše koření
jeho vůně vylévá se zprava
radošná je to zpráva

jeho vůně vine se
sen nesen
jak červená nit
a dáš-li důvěru
tak už něco vyrostě
moc veselé to vždy není

záleží jak se vyspíš
či spíš jak se probudíš
kolik ti na ten den dá Pánbů
světla do úsměvu...
když zrovna moc se nepředal
rozdrť suť osudu
a česnek zdrť !

na severu od ráje
se sebou samou se rve
zima na svetr
nu...
na západ od ráje sebou flákne
neviditelná ruka řeší tam sračky
západ... tam už není vytáčky
pád se v(z)naší
a před naší za naší
srdce mé puká plačky...

na jihu od ráje se chlámu
nechvátám... chválím
chechtám se... mám ránu
ale sekne mi to
v jablečné dřeni se válím
na východ od ráje... taje
z časového pásma
šťala se ležatá osma
zakulatila se a porodila kormidelníka
proměnila se v nit nic
i nadále uniká do dálek
den je plný křehkošti
nadvukový vůně jsou nelítošně čtnoštný

slyšíš?
v naproště tichošti
v povlaku štydkošti
maso odpadá od košti
bez štroužku libošti
bílý totem
těla oblita jsou potem
a šepot
je obalen obalem vůně...
a
za břehem smrtka trávu kosí
pohuluje –
musí

protože vše-dnošti košti
se jí hnusí
pohuluje
dým pouští
i on evoluje
a ovuluje
je ironií
jako každá jiná
jiskřička...
hlavou UFO poletuje
hokus pokus dělá jí vola
pokusná kráva žalem zabučela
a zešilela

svá k svýmu
obrazem je dýmu
k nešťvořenému týmu
dopamin k dopaminu
jako smrtka k mrti
jak mrd se vrtí
v bio česnekovým hávu
kýho boha
béčkový režisér
tahá mě do pekel
do třetí hemisféry trojúhelníku
poroučím se jako rovnice
o všech neznámých

on... můj Pán
a nezná mých pět švešek?

dnes den zkřehl
i česnekový salát je plný křehkości
slyšíš?
jsem masem tvé žeberní košti
za všechno že prý může
ne/moc
asi si ji přejí
nechtějí ji vyhoštit

nalakuj mi povlak
v chrámu těla
ohňoštroj a děla
trochu že i ne-moc
ale geny ve vězení
špjaté s rodnými členy
a s rodnými čísly
česnek čistí čidla
mana... božský SOS
s.o.s.
pomoc! pomoc!! pomoc!!!
volají
válí se v blátě hlasů
souhlasu nesouhlasu
bylo nebylo...

syť krásu
v silách i hloubkách kontrabasů
kontroverze kontrarozvědky
bílý pláště jsou ti za svědky

bylo nebylo...
za sedmero horami a sedmero moří
uši láskou hoří...
bludy a bludičky
soudci i sudičky
kundičky sukničky
nit nic
pře/de sveřepě
řepě z toho ruplo v buli
nechce ven...
tahali tahali
v dnešním Blesku
pod rozhovorem s Pomejem o Velkém Třesku
vytáhnout nemohli
při/po/míná to grotesku o štesku...

*„V nemocniční zahradě návštěvy chytají druhou mízu!
Nakazily se od zdejšího druhu schizoidního hmyzu!“*

to se duši stává
když má mízu mizí v tichošti
v povlaku stydkošti

bez štroužku lítošti
jen bílý totem kalcia
zůstává
cizincem
vnikem v nit nic
vlákno vlně vlaje
poševnímu sekretu lásky
sudička osudu přede nit
garlic girl
šije císařovy sme/ta/nové šaty
předem...
(idiom ,garlic' je výmluvný)

šťay
protože život je huštej
obepíná se dřímotou
plazivky invazivního plevele
špína ruce špíná do drdolu
došťává se až tam dolu...
ticho jak na koštěle
podštatů už nenahmatá

please šťay
i když si nejsi jistěj
ještli za okny nečíhá vlk
šavle a zuby
hladový huby

pravdu neřeknou a po lásce
boku po boku
šustotu šepotu
ani ťuk

stay
buď se mnou
s písni s pocestnou
modlitbou
před ranní kávou
večerním čajem
šukar čaje kaj džas?
prosím zůstaň
nemáme čas!

tikot je multifrenní rozcestník
hnízdící v mezihvězdí vůně
štěstí...
jsem v tobě
zcela
jsem tvá cela...

PÍŠŤALA À LA KOST

lze zkrotit hlubinu
která ve mne roste?
když z ní vyrůstáš
její jsi jak jsi
když se jí staneš
vstaneš a nikdo tě nezkrotí
jsi bezedná
hlubina
a v ní hornina vysoko vysoko
skála kde vztyčí tyč
za hvízdne hvězda
jak ail aiolská píšťala píštu
a ty se utišíš
skála sálá
ohnivá škála
trochu to za/bolí
hodně ohně hřeje
bojíš se ho uhasit
zážitek slunce

když tančí smyslů zbavená
bláznivá hlubina
transem kmitočet krouží
his soul is in her body
pro/ten/to/krát teď a tady

kymácí se tanec kůží těla
vlhkým smutným hledím hadím
tvé křivky hladím potají
propašt hledí
bojíš se uhasit
zá/žitek slunce
rýsuje oblé ob/rysy
v nichž jsi ty

srpek s/žitku z/brousíš ocílkou
mračna od/sekneš necekneš
nepokradeš neposmilníš
a jabloně dál raší
hřích (chi chi)
(ha ha) hanebnošt chci
šero-lepošť smrá-kání
v galilejské káni
obnaží kamenná ramena
za/blyští se cit...
...za/kymácí tě/lem kůže
a
masochista mladý maso chystá
na tranzit

PIII MI!

mluv na mne
lze-li
něco mi zašptej
piš mi...

být pro zřetel zřetelný
prozření je podezřelý
tak rád skočím mu do řeči
to není zlé
lze-li mi ti
skoč mi do mlčení
budu mýtit
skočím ti do rány
nebudu se mýlit
nebudu-li cílit

lze-li mi ti doslova vplynout do slova
na větu k světu navléknu symbol jiný
beze študu
třeba korálku bol
či thunderball...
když je vykutálen
z jazyku na jazyk
světobol
na šteré veště navaděče

v lecčem je to ret
rap rétorika
francouzská erotika
do mezer mezi hláskami vniká

lze-li mi ti v/padle vkročit do mlčení
svým hlasitějším tichem
zběhlý běželec mravenčení
proběhne
vzpomínka mínka o tom co není
ale mohlo by znamenat
potopený Ararat...

zde na severu i v parném létě táhne
podzim tu snad létu vládne
tělo mý jak oheň slábne
nikdo kdo by přiložil

do kotle bych při přiložil
a oba nás tam uložil...
zátop ambivalencí
ambulantně ladně latentních
plane jak chraští
jak tak skáče si do řeči
přede předem
kdybys dal před řeč švihadlo
trhla by světový rekord
svět to neví...

je s mlčením na kordy
z panenek jde strach
fungl funkce funusu úz
jako aviváž sdělení
česnek voní
paměť je v podstatě bílej prášek
sebezáchovy...
svérázná snad teze
každého pře/sveze
svede
z cesty
teze sou parádní šecky
blbý jak necky
pusu posílají letecky
rafinovaně a chytře
nesnáší pojem REALITA
tu by hnaly bičem
biorytmem skřivana
praštily by ji petrklíčem
ale ženu květinou
ani pugetem růžově trnitým
neuhodíš
za kuropění vleže nohy neuchodíš
do pěny dní se s ní vnoříš

mám alergii na pojem reality
co je to za modální shity?!

iluze není realita?
pudová stratifikace?
realitou musí být deziluze?
krize?
neexistuje?!
realita je všechno a zároveň nic
virtualita...
nelze než doslova vplynout do symbolu
v(y)kutáleného jak korále kolem hrdla
realita ztvrdla a přítomnost vytuhla
až se z toho jazyk vyplazil jak našeptávač
retro rtů na křižovatce
pře/křížení aeroerotiky leteckých polibků letmých
hlásících se k vmezeření
mezi noc a světlo denní
nevěšty bez vešty
ty můj světe hlasitého ticha
sotva dýchá/m
jak holubice nad ach... archou
na severu se stárne
na jihu mládne
výstřely za/zněly
jak z kolumbijské telenovely
bouchla retro
retbomba z rtěnky

NATAHOVÁK aka RAJB/RET BOMBA

Hladítko (hovorově též zednický hoblík, hobl, rajbret – z německého „das Reibebrett“ – hladítko) je zednický nástroj používaný k vyhlazování a nanášení omítek, lepidel, malty a dalších materiálů. Skládá se z desky a z pokličkového typu rukojeti. Pláštové, dřevěné a ocelové hladítko se nazývá hovorově též natahovák neboli natahovací hladítko.

Společně se zednickou lžicí jsou hladítka základním vybavením každého omítkáře, fasádníka a zedníka. Na čerstvě nahozenou maltu se přiloží zdola špodní hrana hladítka, horní hrana se trochu odkloní, přitlačí se a táhne se směrem nahoru. Tím se omítka zhutní a zhruba vyrovná. Pak se štrhne latí do roviny. Po zavadnutí na ni přiložíme hladítko a krouživými pohyby povrch zhruba vyhladíme. Potom na ni nanese hladítkem vrstvu omítky jemné, po zavadnutí ji vyrovnáme a vyhladíme za mokra hladítkem z pěnové gumy. Omítka je hotová.

hladítko hlediska

ať už s molitanem nebo bez

takhle táhne směrem NAHORU

natahovák je náhle táhlem

něco jako idiom extenze

jako když natáhneš hodinový stroj a on pak tiká...

tak/tik

ráj na zdivo nářků

brek vyhladí

za/hladí
vyladí
smí
smích zdivu nevadí
pohladí
natáhne hodiny
o tři vteřiny
když nikdo se nedívá
zdivo odívá
napřed
a moldánky už nenatahuje
natahuje kruhy na skřípec
tahá trn z paty
po vlastních stopách jde zpátky
jako v snách se potácí
tažní ptáci
zatáhne za provaz
účet hned za/táhne
účel voje je tažení voly
neboli
nerovnosti se ztrácí
zdivo je tu pro legraci
reglementaci
rekreaci
inšpiraci a potěchu
potichu
hrubé zrno se ztrácí

to je přece zednické hladítko
stavebním slangem svatebním NATAHOVÁK
má všestranné z/ne/vy/u/žití
pokud má zájem umí pohladit
umí se naladit
za okny rozednít
duši rozeznít
natahuje směsi
do/káže být směšný
jedna báseň
na zdi i pláč
lze s ním nabírat karatele
i další formy nepořádku
lze mu nadbíhat
můžeš ho i líbat
na lešení s ním lítat
nelitovat
dá se s ním říznout do žil
či krájet svačinu
aby člověk ožil
a měl se k činu
natahovák to je hit!
s ním můžeš škobrtat
můžeš mu do ucha šeptat
můžeš s ním škrabat brambory
škrabat štarý vomalovánky
s/prostý zednický kosoúhly tuhy

v omítce mínění
v odmítání s ním vzteky třísknout o zem
či o cokoli a kohokoli
(hojně využívané)
dělat podle něj roviny a rysky
tahat z oka třísky
furt ho čistit jak blázen
neriskovat
být s ním blažen
a mnoho dalšího
můžeš si ho nosit i do přírody
pro střejčky příhody
jako možnost poslední záchrany
i noční holoshubička se s ním dá poslat
omítka je hotová
hlavně se z toho neposrat...
hele... ti říkám... učiněnej zázrak je to

SAMOSPOUŠŤ

motto

kde jsi?

cešta šumí v prachu

poztrácela směr

potkáme se ještě?

když na stavbě

při instalaci odpadů

přemítá nad zhola jinejma

jelenama...

po rtech

rozlitá samohonka

stéká až tam dolů

samomluva samo-duše

když jing jang spolu

jazykem praštarým

mazlíme samošpoušť

prudce sténá rým

kolt nízko u pasu

už se zimou netřesu

hot stuff

surf

zaštav ten obraz... právě teď

(cos to čerte... cos to sněd)

snad ne tu proteštní hladovku

náboj letí vzruchem vzduchem
třetím uchem
(umrlče... můj věrný duchu)
ve víru cesty sviští cýsty necešty
hot šuff je štav
mysticity
superstruny třou se
harpuny v/bodu
bosony matou hormony
kvarky jsou na škvarky
a příboj cáká vzruchem
do vyprahlosti pouští
kde horko jen tak nepouští
s/poušť bleskla
zařav ten obraz tekoucího skla
před harpunami chybí písmenko „o“
s odjištěnou samošpouští
prosakuje do dna
rezonance

netuším... pokud je to tak...
jsem moc ráda
kouzlo nevědomýho
člověk nejvíc pomáhá když to neví
ty rovněž nevíš... že...

že je to takové blízkosti blýskání
kdy čas nad prostor se naklání
aby se propašt mohla nadechnout
a být já
protože většinou
jakobych přece
měla být jinde a jinak -
statečnější otrlejší mrtvější...
a ještě víc... pryč
díky tobě nemusím
teď a tady
víš?

vidět myslet milovat...
jinou dimenzi bytí
(mé přeformulování příšerného slova „šílenství“)
výbojka blízkosti blýskla
takovej debil flexibil
vždycky kill
znovu se narodil
nepřežil...
všechno zná a všude blil
je kloubem jemnocitu
loubím
vůní vodpádu
přerízne cokoliv
chrám těla zboží

a ve třech dnech postaví
nadstavbu
postaví si hlavu
jako by se jím táhlo něco
nešpecifikovatelného
a nešpacifikovatelného

štagélky jsou štonky
došti bylo štonání oddenku
vz/žhne se hned na ni
světlo výbojky
je to venku
samošpoušť
polehané štony povstání
stélky
délky
svět fantazie je velký
ale vono to přejde
člověk se tím prohryže
prozabíjí vylíže
zase svítne
musí...

to zase chiméry mají mě omotanou
prsty se mi kříží a pletou se mi dny
semenem sémantiky jsme sami
jak pramen vlasů

kolem mé osy
smilníme hladce
v letokruzích
přítelkyně na smrt
striptérky duše
tančím
co zpívají děvky
tak tklivě
satén klouže z iluzí
až po kotníky
cítím je
na chloupcích
jeskyňky mazlivé
učí mě svíjet se
a neplakat sotva
prstíčky strčí dva
zase už
chtějí přirážet
další tyče
kolem nich se oblepím
a šteču
prchává jak déšť
neztratím noblesu

NEVIDITELNÝ PŘE/HMAT

piksla vůně vypískla
třískla třískla do oka při/bližního
sebou třískla
a vzdálila ji
oftalmo turistikta
okultní štika
okulištika
vykutálené slzy
pixelového kosmu snu
plodová hudba placenty
česneku metrické centy
když se tlačí na pilu
tak to blbě řeže

jenže
česnek řeže přesně
řeže se smíchem
komickým pixelům
kosmického únosu
Kosmonosů u nosu
kde můžeš přistát
nebo škrtnout
a vzplát
zaseismit jak dynamit
tvářnost proměnit

pro ni všechno
pro mě nic
vše pro vůni
nezdá se ti že je tu hic?
hic sunt leones
takovou vůni
každý ocení
horoucné hroucení
česnek provoní
je logikou bláznů a blizen
polykajících andělíčky
dělící čáry šprostý prostor vyklizen
za/zpívá jinou písničku
za/tancuje jí na pu/píčku
s mašlí na zádech
už není kdy na nádech
polib mne
vyrazils mi dech
vystřel zážeh na bosou laň
když teče krev... nastav dlaň
i druhou
až zetlí
ovážu ji stuhou... pentlí

pařát zaměnila s větví
trčící z díry
halucinace

prostitutka víry
s lubrikantem šmíry
šla by...
až na okraj světa
sketa

zraje česnek rajský v lánu
kosmického oceánu
teče vůně do hřidel Země
v ní i v něm tryská
sopka
rysa měřidel je zmatena
z lásky si sedá na prdel
blahem sténá
červená se i bílá stěna

zraje člověk osamocen v lánu
jako sýr
hledá svoji vránu
které by nevadila
syrová milostná scéna
vůně
ještě naposled
na posed
posadil se sulfonát
hiát fons amoris
vůně megalehkotonážní

orkán organtonu neví co včil
neví kam by dřív skočil
i čich je čil
na ni se otočil
na tu rozpolcenost
voní moc
pěkně
perfektně
jaderné
termonukleární ovoce
vážná vulkanická vulva
dělá si zuby na ostří
každý její rys
ona je charis
dvě kůrky má každý krajíc
rub a líc
ta u chlapů druhá míza
je analogonem první mízy
holčiček matek
allináza schíza
to zaštrešuje

snem prosakuje vůně alicinu
pokud ho vykážu
zas tě minu
o vteřinu
slepý střelče

vetřelče
učiň ze mne žužu
česnek fakt fuck můžu
za štěpení ovšem může
ALINÁZA
ona je naprosto svérázná
rázná
odvážná
orkán organtonu neví co včil
je čil
oči na ni stočil
nos je z toho v šoku
voní moc
pěkně
perfektně
on je česnek poděs
odjakživa tu voní
až po dnes
otřes!!!

jemu zrylo oštrí
každý rys
ona je charis
vážná vulkanická vulva
hledící do dáli
kam až roznoží
bůh dá-li

ta u chlapů druhá míza
je analogonem první mízy
holčiček matek
thiosulfinátové funkční skupiny
allináza schíza
to zaštrešuje...

aby bylo špravedlnosti učiněno zadošť
nešpoutaná radošť
uchem ruchu počatá
svatošť
dolorosa dóza
odjakživa
apoštolka štolá
z lesa se volá
ty vole... odezva bezva
jak do něj
nacpat děj
potřebuje dvanáct apoštolek
čárový praporek
příštlka u dvanácti apoštolek
vyvolala úlek
zašimral je důlek
(a nevšední nadšení
z třídeního kříšení
těla
do lesa se volá

boží voila...)
ve jménu svobody
odhalují svůj ostrůvek katolické obrody
svody mají své důvody
ten mnich
je jenom člověk
nemůže žít bez nich
toho je dalek
je to boží vůle
přibíjí se k příboji
ničeho se nebojí
v břichu vzkříšení
nenechá je ve štychu
ale nechce být přibit
ke kříži
růžovému
chce se křídlit
ač monolit
sebe třídit
bezednou česnečkou se řítit
přibíjí se k břichu
opět a opět
již žádná oběť křížení
milosrdenství chci
nikoli oběti
nýbrž vzkříšení

zda pak druhá míza u chlapů
z nichž chlapci se opět stali
není znakem první mízy
holčiček matek
setkání třetího druhu
duha každému jde k duhu
chlape chop se chlopně schopně
sklop mne
procitni
kmitni nití
dokud ne/bude roztrhaná na kusy
nemůže si pomoci
musí!
ona je termojaderná
sama sobě věrná
on je štěpu šepot
a tak ji přefik
lumen lumpík
a učiní divy nahoře na nebi
i znamení dole na zemi
musů... hnusů
mus se pozná podle ztráty plus
plus minus více méně...
krev a oheň
oblaka dýmu
musů... hnusů...
páč co je mus

má nehmatný puls
definitivní šlus
postrádá plus...

jak lvové zbijem hlavou mříže
a každý ví že
česnek je česnek je česnek
čím dál blíže...
ze všeho se vylíže

snem proniká vůně alicinu
slepý střelče
milý synu
vetřelče
zas tě minu
tak jen na vteřinu
vejdi mi do terče
ó jen prodli...

sepni prsty... s nimi se pomodli
pomalinku tiše
obludy opustí skryše
s tvory pak netrhnou se dveře
ty potvory lezou všemi otvory
ven a dovnitř
otvory holčiček matek
porody zrody zrady
kolovrátek

FÚZE NADZVUKOVÉ CHŮZE

(eko diadialogická farmakolyrika)

*Česnekové slupky shrnu, stáhnu roletu, při/mhouřím oko...
uhodím na ohnivou strunu... strnu; nu a injektuju se drtkou
z vlastní hlavy, vyflusnu se do sutě podél tratě nátělníčku
a políbím tě na líčku či rovnou lýtku, o dobré za/žívání bez
žívání se poš/ará apoštolka štola... jak do ní se kouknu a při-
voním... v mžiku oněmím a již do ní houpnu, hukot se ozývá,
ohnivý jazyk mne mne, plamen mne olízne a slupne, ušetřím
za vstupné a vzpupné se upokoří, uchopí mne k životu plného
brutální křehkosti, nadzvukový vůně jsou nelítošně čtnostný,
ani památky nejsou tak mladý jak tato pravěkoš...*

dala tomu kořeny
i hoření
rozvětila vysvětlila počesnekovala
naimpregnovala
nápor vůní uštála
štěštěna se usmála
ratolest bolest specifická
to je na ní to pěkné
i když obecnošť tomu netleská
obec je z toho ulítlá
jak patělo eštrády
z toho všecek uřícen je zítřek
třesky plesk

multiplex
nám exnul
kdopak nám ho poštví?
starej pecar
špatřil zář
a už ho nebylo...

česnek silnej jak turek insomnie
ani náznak ironie
radši mlčím
navzdory trapnému tichu...
vzdávám hold jeho vůním
úúú/hell/ným
druhá míza a schíza
tato kombinace
chutná velmi tázavě...
něco jako snídane v trávě
s/ní co je dané
to vždy je nečekané
třeba fúze nadzvukové chůze
končetin uzel
úz a kozel
zahradníkem
slepý jednonohého vede
výborná eštráda
mimo ty dva
je každej z toho vedle

vždycky nahoru dolů to jde
de/generativní
mládne/me špolu
hoří všem za patama...
pokud víte co roupama
ne/zůstanete sama...
česnek leze vám z uší
ze srdce trčí šíp
vůně nenechá si poroučet
nebude to součet
nýbrž nesčetno a tělesno
česnekové kebulé
let!
tvrdá lekce kolektivity
smrt a světlo vlitý
šmrnc síla vůně humor
psychodrama všude
vyroste
i po sté... šesté.. čerstvé...
nelítošně čtnošné

slyšíš?
v naprosté tichošti
v povlaku stydkošti
maso odpadá od košti
bez štroužku libošti
bílý totem

těla oblita jsou potem
a šepot
je obalen obalem vůně...
a
za břehem smrtka trávu kosí
pohuluje –
musí
protože vše/dnošti košti
se jí hnusí
pohuluje
dým pouští
i on evoluje
a ovuluje
je ironií
jako každá jiná
jiskřička...

hlavou UFO poletuje
má svůj hokus pokus krávu!
je na hlavu
ta vůně jí sedí jak hříva lvu
svá k svému
obrazem je dýmu
k nešťvořenému
dopamin k dopaminu
jako smrtka k mrti
jak mrd se vrtí

v bio česnekovým hávu
kýho boha
béčkový režisér
sedá si na prdel
třetí hemisféry trojúhelníku
poroučí se jako lvice
rovnice
o všech neznámých
on... můj Pán
a nezná mých pět švestek?

dnes den zkřehl
i česnekový salát je plný křehkošti
slyšíš?
jsem masem
tvé žeberní košti

za všechno že prý může
ne/moc
nalakuj mi na fleku povlak
v chrámu těla
česneková vůně musí vlát
ohňoštroj a děla
trochu že i ne-moc
ale sice taky geny
ve vězení
špjaté s rodnými členy

a s rodnými čísly
česnek čidla čistí
S. O. S !
pomoc! pomoc!! pomoc!!!
volají
válí těla v blátě hlasů
v silách i hloubkách kontrabasů
kontroverze kontrarozvědky
bílý pláště jsou zde za svědky
i pro štetky
že klame je zrak hmat sex a tak
bludy a bludičky
blumy a bloudi
na dortu třešničky
soudci i sudičky
tarotové kundičky
čich
sveřepě tahá mě za kožich...

umíš bleskově číst v bulváru?
s pomejí se pompa poměje v Pompejích
o velkém třesku tu Kabát zaparkuje vejtrasku
a zbaví ho nářku
jářku...
„v blázinecké zahradě
pacienti sedí na hřadě
a chytají druhou mízu!

chytili ji od zdejšího druhu
schizoidního hmyzu!“

mají jen ten bílý totem placebo
a toho se nenají
smutek v sobě tají
to se duším stává
když chybí jim šťáva
a česneku se nedostává
míza mizí
to se teda nedá...
jako vlastní v nich zůstává cizí

míza nezná meze
když není česnek je zle
vmezeří se proti/kladně
vlezle
tma i ve dne
když dva v jediném
dělají to spolu
jeden nahoru a druhý dolů
snadno dostanou se
do niterného sporu
paradoxní intervence
elce pelce do poklopce
introspekce
a přece... česnek voní

jako nic
a přece se točí...
čich
zásahový orgán

něco vzniklo z ničeho
a přitom to něco je pořád nic
i když viditelné
možná holografické
možná prelud
možná program
vypěstovaný a nesklizený
možná jenom bytí
nic
víc
možná jenom
jedna základní informace
která se větví
se stromy...
?
!

od půlnoku k ránu špěje
radost
fiat lux
bylo učiněno lásce zadošť?
radost starost
milost

LÍT(L)Á NECESTA...

emigrantka z ráje
vypadá dobře
báseň jedna ušatá
šat pro uši ušila
zasyčela hladina!
jako zatím vždy
dočasnost dopouští se vraždy
na navždy

maminko... ještě jednou zatlačte... ještě...
ták a gratuluju... je to básnička!
totalita je ulítlá
- ale kam?!
marně se cešty ptám
totalitou všechno lítá
pohled'
pohlad'
už nám svítá...

iluze je skrytá
na horší časy asi
ideologie masy
cvoků v kýblu ostrých broků
šáhlych čelních laloků
strachy šedých proroků

totalita ta
je na tudy totálně
muštem pokroků
šablony na bytí
predikce k poblití

chodí si tu nečesaní nemytí
pacholci jen tak po kraji
po okraji krajíce nám ve/ššš/zdejšího
nadpodstatné
plodí dalšího
a další ho oplotí
těla se opotí
semena nepatřičnosti patří všem
fertilita leží na osmičku
totalita váže jim smyčku
Lolita se halí v tričku lojality
v malém kouzlu hladí holubičku
po peříčku...
se špagátem nejsou špásy
nezdá se ti že se nezná?
míra?!

míza
ta se nezdá...?
ta když nevoní
není!?!

a hádej čím
není cestou špásy
milá jsi-li
láska sílí

potápka a volavka
štávka
příští zastávka
ZOO

česnek česnek
bzum bzum
nejde mi na rozum
zoom
hlava tepe
srdce šílí
a ta přemiloštná garlic vůně
bez milosti
oh my God
jak Monetovy barvy
smrštěny v jediný bod
září ti v tváři
toto duo je uno
ona a ty
nálezy a ztráty
dva samotáři
na trati

rukojmí v kalendáři
chronologie
chronická melancholie
vláknité mitochondrie
na nitce visí
samota
samá noha pavoučí
hledat mi tě poroučí
v překladu
v prstokladu
vrtěti psem
v tichu mezi větou
tam chci být tvou subretou

tak už mě odnes
oh my godness
vůní řádně sjetou
tahem štětce
barvitě a měkce
do plátna obrazu svého

zázraku bojím se
dočasnost dopouští se vraždy
na vždy...

dočasně
a nikdy jinak
fakáč...
vždycky JINAK
„nebezpečné známosti“
z žeberní košti
sympatická
syntaktická
blízká
krása každé srdce si získá
dočasně
je to jasné
vždycky jinak a furt stejně
dej mi ránu provrtej mě
očima nočníma
jsi dangerous sweet chilli
„je jaro a všichni šílí“
šťart blíží se k cíli
který ho zruší

public enemy
zjihne a zkamení
v česnekovém plameni
danger toxic narcotic
garlik rozcestník
krajiny krajnošť
nahá mladá vlahá

kdo zde za nit koho tahá?
co je to váha?
každá mi pokaždý
receptory podráždí
a pokaždý je to navždy
co koho na tom zaráží?

česnek je uhrančivý
človík z něho jurodivý
cele
v/něm vše se mele
řítí se do vztahových pastí
je to cesta strašti
slasti
v hlavě má chraští
a už hoří
kroutí se v ohni
jak úhoří
uhoří...
a z popela vstane
FÉNIX
plamen
to je známé
co si zamane
tam vane
letí
plane

nikoli planě
je to výheň

píseň...

SRDCE V MASE MASKY

motto

*Já viděl průvod masek
nebo snad jen stínů.
Odporných zrůd i krásěk,
podivnou pantomimu.*

*Já viděl průvod masek
šel na svou popravu.
Já viděl průvod masek
a taky ztratil hlavu.*

*Já viděl průvod masek,
šly tiše, beze slova.
Nejvyšší čas
pod maskou se před ním schovat.
(Homér)*

svět osídlil
precizní rej obalů
orbis pictus
mínus plus
princip kryje draka
drak smutek
pod masku radosti se utek...
sál se rozjásal

maškarní bál přestal se bát
sbalil se a utek
obal bez obav vzplál
a ruku masce na srdce dal
štrhl se upřímně
vzplál a plamenem olízl
onoho světa sál
kde děj děl se dál
obal oděvů podivného podívání
maškarní karmy candrbál
a tak dál

inkontaktní stínohra
plasticity citů
oploštěných plotem
konturou urny
lísavé lži dobového modlomodů
korekce duše pod dekle
atavizmus dětství
utíká se do bezpečí
prolhané lhostejnosti
stejného sériového cejchu
tečka pod okem okamžiku

uprostřed sálu stánula
jednička a nula
Adam s Evou...

dotkli se svých fíkových masek
a oddali se kráse
dech na dechu
srdce na srdci
zatímco je svlečený had
hebce objímal...
maškarní bál nadále probíhal

obyčeje obličej
maska pře/krývá
obličej bičuje cukr
a bič znevolňu/jícího trhu
do rytmu se kývá
dámská volenka
je žíněnka
pánská maska je domněnka
roucho žíněné
štafáž tatáž
idea svornosti
nivelizace je popřením
indivi/dua

podej mi z peřin křesadlo
kraslici křísni po líci
klamem vábíci skořápku masky
sejmi špánku
likérem z máku ve džbánu

se jaksi uvolnila
a pře/sunula se
děblu na ksicht...
masku rohem nabral
jazykem uslintaně úlisným
ser/vilně na tvář si ji vtlačil
a stal se někým jiným
víla zas tančí
v Boha věří
satan v ráji se oblažil
a obličej si obnažil...
opravdu se snažil
být na pramáti milý
rukojmé duše leští mu kopyta
poslední sklenice života
dopita...

pláč pláče proniká mezi davy
cpe se do zpocených pórů
urputně
svačí vnitřnosti
vnitřně vzpupně vazce
skličuje skličenoš
klíčí klíčky katarze

odkládáš
špousty radosti

špadají jak větrem poháněné
probarvené listy
poztrácí se v černých dírách
pro oči a ústa
rozštěpené informace
které mohly být a nebyly
životem
teď jenom zbytečně fackují

bulimie rozpínání
přehršel (s) třesků
třesky plesky
vzniků a zániků
se musí zvrátit
a protéct tunelem
do čističky

ze slov táhne šach mat
setneš blízkost mačetau
nevíš o ní a přesto ji
neustále nosíš pod jazykem
bych ti neřekla
že zombie je maska každého
otevřená otázka
tak strašně jinak
abys mě TU
nenechal samotnou

viset
na to seru...
fyzika fyziky zkoumá důvěru
věrnost věčnost sakra pod je
podštata s/tatá
chlupci a děvčata
podštaty podštata
pod maskou maska
jsi mrtvý
protože žiješ víc než já

blízko přilnavosti
tvář na tvář
třas trans zář
přilnutí blízkosti až na košti
v mase maska srdce

bosá chodidla se šouravě třou
buší mi z tebe srdce
o kamenné dláždění chodníků
obloha nad ránem
má posuvný měsíc
na deštníčku z koktejlu
žalu/zije
plazí se zmije
pohnuly je dvě nuly
z okenic očnic

svinul se závěs
svítí mu stín
svitlo mi
cítím
nevím
netuším

NECESTA Z MĚSTA...

„Podívej se mi do očí. Vidiš tu krásnou osobu v mých zorníčkách? Ach... tu lásku? Lulánku, ten vzruch? Rauch. Duch un durch und durch rauš? Tu sílu. Je to jen tvá síla. Ser na fyzično, to je vždy nešpolehlivé, miluj co máš uvnitř, to krásné. To je to co nás miluje. Vykopej mne na světlo.“ (Tě. 21. 8. 2019)

talking tank about love
na neceště do lesa
tolik toho namluví
srp/en-dí ti baladu
o kladivu divoké divinace
o lásce dítěte věčného choroše
k chrabré lesní pomněnce
v adamově rouše rauši ruchu ruach... ach
o lásce letničky k podzimu
nebo co koho čeho čího čidlo si vyčíhlo
na paloučku u lesa
v lesní tůni smutku štopy snu snaží se utopit

pojď... než umřeme... společně se nadechneme
nahladíme nasmějeme nadchneme
pak klidně planeta může zajít za obzor
překulit se na bok
porodit
ztratit se

pojď... dokud ještě stojím a sním
než se vypařím
jak pára nad hrnčím pro/střed ucha...
pokud to nešťihnem
obejmu tě ze smrti
vypiji panaceu ze tvé dlaně
rozložím vzkazy chladným vánkem
andělé nejsou viditelní...

na paloučku potom u lesa se budeme slunit
slavit slam poetry summit ve stanu
na sobě ani nit
rty na lep druhých retů rapů hip-hopů
zvlhlá blizna bližního pudu
potkává zde úrodnou půdu
skřiváncí zpěv i lesa šerosvit zní
songy rána zpívá
soví noise noci zapudí
slova síly sloní špolu se šplétají
zjásají se do rytmu rtů
ženou tu tmou
k sobě vrací se
duše v mracích
nežnou
chór choroše a vzpomínky koberec
červánkový běhoun
lokám plnými doušky

mateční vůni mateří mateřídoušky
sotva jak sova do Atén se má/to/Řím
špouštím ti anténu do rozkvětu
nedokončím jedinou větu
nedolomím stéblo
do řeči mi skočíš
a já tobě do mlčení
za/míŘíme k světlu spolu
zvoníme se jako zvony
odshora až dolů

láska voní
až do pozítří
slunce se ohnivě blyští
jitro srdce jitří
kdyby něco tak zvoň
králičí krása hopká po měsíci
duha oblouku jde jí k duhu
my se i v liduprázdnu srazíme
ač nikdy nevíme
zda zde noha nohu ne/mine
sanctus špiritus nomine
jemine
co ji čeká to ji nemine
smutek šplihne a pomine
jesu chřište domine
jen co se spojíme

láskou se nakrmíme
vzájemně se sníme a strávíme
zvíme i co nevíme... uvidíme

v milostiplné křeči
břeží břicho brečí... smíchy
chi chi
chi chi
chi chi
ticha nekončí
mlázím se potácí blázen boží
zabouchl se
bulu zbouchl... není zde
mukl ani nemukl a cit pro/mluvil
citoval cifroval trojčil šifroval
čilil se čelil
skákal si do řeči

ještěže mám tebe
malý kousek nebe
nebezpečným jsi
bez tebe mi jebe
s tebou blíž hned nebe
k tobě lehat v kapradí
ani trochu mi nevadí
objímám tě pevně
jako žula...

něžně věrně
nehraji tu žádnou frašku
vadí nevadí
rovnou ti dám všechny fanty
na tvou frekvenci se naladím
nachytají nás in flagranti
jak tahám tě za ouško
ou jééé...

začátek závěrem začíná
břicho brečí do klína
báječnou báj o důvěře
a býčí síle bule vůně
budovatelem v bule vždy už byla
a bude... nikdy nepominula
nepoznaná nehynoucí síla
začátek nemá
jen pro/ště/dek a deku
na beton betálná
bezva bez servítků
tušení buší na bránu k ránu
bez svršků
nezasluhuje nejmenší výtku

„uprostřed mezi“ upros střed
špojenkyně při... tělo přítelkyně
nyní není zde

tělesnost sen těles
usnází se neúnosně
má nos na nosnost
vlak ujel mu dávno
nyní ujelo i nástupiště
jiný to už nebude ani jinde
kdo ví co je pás pašijový
ať hodí úhelníkem
kdo ví... jindy?

mlčím jako mořská pěna
krindy pindy
vláhou touhy zkropena jsem
mám tě v sobě... kryštale
dojímáš mne stále
i dnes mne dmeš
jako vlna tsunami se řítíš
křičíš
neseš mne... neutopíš...

dotecky od píky na věky
můj milý... maličký
rozdám ti všechny lesa lesky
a bylo by jich pořád málo
dám ti svou duhu
hromy i blesky
třpyte... skálo...

je mi s tebou hezky
trapně podpírám la/těmi po/dlahu

neulpívání je konstantou změny?
člověk nikdy neví
ne/hříšné h/říčky
můj
milý
maličký
ucho bez vlády
vládního agenta si žádá
zásaditý buď...
páč pálí mne žáha
když trať se žádá po bezceští
tříska sem mne třískla
do oka bližní/ho trapným trámem
amen
mlčím jako pěna
nezapomínám

těla spolu plují na jiné světy
za úsvitu radují se spolu s květy
roštlinní tvoří spojují se
je to láska
či tvoří ne/jsou
a jako těla se jen tváří?
nebes ptactvo jása

svižný svišť ptáka na lesním svahu
něhu potkal kal
slova soví moudrošti
zakalila v černém lese
taková je věta dobrého jitra
svit na lesním svahu
hledá si svou kytku
bydlí v krmítku
klade vzpěry
zpěvy něhy
bodá hřeby křiku ke rtům
aby unesly smrt
ať už je pryč!

přivoním se z placu
pláču
maličká jsem jehla v uchu štohu
v kupě je/hell k za/šití
jehličnanů zátiší
děravošť po matce i po otci
cinkavá jiskra
cinklá karta
koštra
kosa ostrá
politura lotra
lebka
zas/tavila kov k lovu

v zubech... v-zdech
ach och
ochrnula nula
jednička se sama sobě
omrzela zcela

za úsvitu však blesklo
když u srdce nejvíce bylo úzko
plna jsem úžasu
když sklouzne níž
jsi to ty či představa?
dokořán máš otevřené oči
řekni mi že o mně víš
to nejsou jen prsty opojné noci
ale vítr kterým jsi
prohýbá mne v bocích
tvé rameno o něž se opírá mé obočí
když vše se protočí
dáme si se napošpas
starosti a strašti
ať veme ďas
vezmi si mne zas a zas...

v nehmotném bodu potkáme se znovu
zbavíme se bolu špolu
vystoupáme na oblohu
darujeme si svobodu

láska zazpívá další ódu
odporoučíme se bohu...
bez obojků bez okolků bez obav
za straštlí zaklapla se pašt
úžas a jas
píseň lásky zní zas
tíseň mine nás

jednou se ti složí k nohám
zavazadlo lásky
složitě poskládané duše
na hrudi ji pochovej
lásku v srdci uchovej
řekni jí ať se nic nebojí
řekni jí že jí chceš pomoci
ať se nebojí pomoci
polib ji a zakryj jí tvář
bude ti svítit do noci

je odchod pře jitrem přerodu?
hodí se pře přírodě?
je jedem příchodu?
uvádíš mne do chodu
přírodu nemám za banální příhodu
neboj se nic
pomohu ti do schodů
se zavazadlem zprohýbané duše

ne přestanu ti s(-l-)oužit
pověz jí – prosím – ať se nebojí
že pochováš si ji na prsou
naposled jí posloužíš
hlavu na ni si položíš
necháš ji ožít
jednou vezmeš ji ke slunci
ona tebe k měsíci
jste přece věčnými milenci
jste jako dva pulci
neřešíte chci nechci

nejsme otroci konvencí
stýkají se naše slova
na soutoku v třetím oku

já v noci žiji
ty v ní spíš
proto se tmy nebojíš
když usíná s můrou na dlani
ty pozoruješ svítání
štesk z/duše/ných tušení
na lanku visí svit svíc
víš?
vzpomeň si... tě pic...

vzpomeň si pomněnko
na své sestry
slzy jim z tváře setři
lavina viny zavalila cesty
pod tíhou stíhy tvá paměť vybledla
pod tíhou stíhy udělalas chyby
nemající chyby
deprese nás prasí

pak nás mráz zamknul
jas prásknul
semknul oba
příbytkem se nám stala
klášterní cela včera
choroš se zalknul
a pomněnka zapomněla zcela
cosi však v za volá
zase za/hoří
zmizí příkoří
v srdci ohořelém osiřelém
květinka drobounká špinká
teskně z poraženého kmene
na ni smutně hledí mraky i podhoubí

cosi už tuší
ašpoň vidíš jak jsem v úz/kých...
to ty pyly hmyzy včely vosy k/věty

semknou se znovu v novu
na vzrostlém kmenu
kmenové tradice doteku
uloží se do podloží
holou dlaní doteku
k sobě položí
stanou na poli slunečného políbení

zde zdí se zdivo poezie nářku
trápení nedobré kéž ve vášeň ti proměním
tvé vlny cítím zdaleka
bez tebe kamením
omšelým jazykem se zalykám oněmělým
posadíme dobré ráno
doprostřed stolu
po/sní/dáme manu (chaos) spolu
nahoru a dolů
bodnu nůž
co už?!
na tvář nanesu si třepek růž
sukni rozevlaji...
odhalím pra/délko
za/třesu prdelkou
ruce ruče roztočím nad hlavou
rozpálím ráno do běla
a až do oběda
běda jí!

sám santa smutek
ulekl se toho lesního léku
v breku utek
svíjejíc se smíchy
zapomněl tu lebku
a utekl se k světlu
vysmál se světu a jeho blbošti
bolešti a lšti
utonul v radosti

pomněnka je opět sama
mezi potůčkem a tůňkou v příkopu
zapomněli ji tu ti soumaři
lesní študánku zazdili
vláha odešla s vlažnými ženci
ukryla se jim v kapradí
poblíž ležících kmenů a pa/řezů
na mýtině si tam hověl už starý choroš
léčí ho jen fantazie
se smetánkou lékařskou soulsoulož
ona ho léčí svou milosrdnou péčí
když vzdychá a brečí
sounož
choroši z ní ha/raší
ona všebarvá je
až oči čichají
a uši polykají

dech se tají a tmy já/sají
ať všední kolotání či svátek
v hlavě cirkuluje
konstantní citový zmatek
mozkové pleny
sladce souží sezónní požáry
ozón svírá hrdlo
pro/pašt ho sevře
bol se/vře
po/zře ho beze zbytku
beze študu
bez obalu
bez obav
ozó/nová nečekaně zacelila se díra
oči už ne/má jen pro pláč
nýbrž pro pomněnku domněnku
světlo se v ní prostře
a ona prožře
že cit patří mezi ohrožené druhy

pouze kdo se mýlí v cíli
omyl snad snadno pochopí
dříve než špánek ho potopí
dříve dřív než odvedou ho pochopi
pochop zvaný pokrok dává se na pochod
pod svícnem tma i v poledne
krásou každý oslepne

tam kde bohyně pící básně je tak...
krásně
sotva na ni pohlédne... ulétne
a již... stěhuje se na jižní kříž
co nabrečíš?!

ale do frasa!
maso přece není krásou
krása těla není krásou masa
maso je jen indiferentní masou
to duch oživuje duši krásou
krása nezaváhá
ona je živoucí vláha
živí bdělé sny
nezajímá ji zabrzděná váha
zdiva
rozhání tmy
ta diva...
hřeje hoří hovoří plane
ona je tím co je správné
je to ducha vánek
kráse vše věřím
ona činí mě svěžím
vždy se jí rád svěřím
bez ní neexistuje ani tikot vteřin
krása je in
krása zdrojem spásy je i kléru

bez ní i řeholní řád je v maléru
se špásou nejsou špásy
krása nezadá si...
tak to zkrátka má
končí tím že začíná
sobě sama mam
chvěje se a chválí
chechtá se
smíchy se válí
od stvoření světa

hlasočasu hlásky
citočasu jas
či času čip
divožínky domněnky
doma-li jsi
buď si svým přítelem
kéž bych ti mohl
profouknout tělo
aby nic ho už nebolelo
krásnou písni
vítr hraje na klavír
z mořské pěny

nedá se nemizí
líbá mucká tiskne
neříká ano když dělá ne

objevila se sobě
již jako malé ptáče
propadla se do pláče
a už to nešlo uhasit...
hoří dosud
čím dál prudší plamen...

zavij ji... zlomenou...
zmučenou na smrt
výkřik ďábla
zkrojl ji jak jablko
do hvězdice
kříž vydýchává si plíce
večer v čer/notu
šplyne stín šplínu
v rajském plynu
zapovězeného já/blka
zákazem nařízeného zázraku
numero six sex six
týnskou madonu znesvěť
smradem hniloby zasněží
na kříž bez dechu
přibije vagínu toho stínu
poleptá lahví vodky svěcenou vodu
marii ukáže kněžům svlečenou
ať se jim postaví...
ať se vyléčí z křečí

těla znevolnělá v kleči
ach voe... je to love...
srdce kal/hot v snách
love... ach

odlož už ty šaty noci
jasem obléci tě chci
jsem v tvé moci
nejsem přece ponocný
jsem ti ku pomoci
láskou nejsem nemocný
nýbrž uzdravený
už k tobě kvačím
tanči...
radoš k tobě cílí

vystoupej se mnou k nebi
opuštíme hřích
kutálet se špolu budeme po stráních
až rozvibruje mi tělo tvůj smích
až o pařez rozbijeme si hubu
tělo mi poskládej
skleň ze mne duhu
údy poskládej a nohy od sebe
jen pro tebe... mi dej...

dávám se ti v plen
můj milej
jazykem tě vysvěču
píchej mě... vři...
nohy mi jen pro sebe rozevři
a vejdi

neplakej... neřvi...
zhltíme se navzájem
už navždy
láska nás oba obejmě svým bělmem
nevšední jsi bytost
nad tvou bolestí
jímá mne litoš
jsem složitost a ty roztržitoš
jsi odjakživa voda živá
lásky síla přede předem
odpoví na každou otázku
povezí tě na ocásku
vyzná ti lásku

láska křísí i vraždí
každá jed/na
zůstává tu navždy
kondenzací změn
amen

i v případě když nesouhlas v tobě halasí
diference potencí je lásky
kterou jsi
pokud ji slyšíš
pak jí i náležíš
aniž o tom víš
posečeno povláčeno poděláno
jsi svěží i v bezčasí
jako nové ráno
vůně z/voní na poplach... ach
lavina lásky se uvolní
těla znevolní
dožaduje se sebe jako svého práva
její hlas zvedá se z lesa
nikdy neklesá... jen plesá
budeme jako ona a smrt skoná
mrtvé maso ze mne odpadne
démon ve mně zhyne
nový úsvit cucat mne bude
jemně jak jehně
táhle táhne se tón dne
i když už
večerního šerosvitu zazní tuš
huš tmo... hni se... svítá mi už
vznícen buď!

lásku drž
nedej se! vydrž!
fyzičnu vysměj se
krásu v srdci uchovej a vytrvej
potřísni jí třísla křídel
s ní špi sni snídej křič
vznášej se v oblacích
smírnou nemírou vyznej jí lásku
aniž vydáš hlásku
tu ať vydá ona
bato/letem buď
objímej ji dojímej jímej

svět je stejně fajn
když v něm jsi ty... cítit
kdyby něco... provoň mne
tvůj cit mne... pro/svítí
jak svitky od Mrtvého moře
voda živá
láska odjakživa
pomni svou pomněnku

nemohou němo/ty svod smutku otupit
třpyt v oku vytahuje třisku zloby
blbý skoby doby
více nemůže
padá do skruže

studny bezedné
již nepatří noci
už je v moci
věčného dne políbení

i tento velký les
pobude zde jen chvíli
neštěkne po něm ani pes
takoví jsme byli...

KNOBLAUCH UND SEIN APOSTELEN DAMEN

(česnek a jeho apoštolské dámy)

Knoblauch Vlach – der große Mann

(česnek Vlach – ten velký člověk)

ich möchte mit ihn immer sein

(chci s ní pořád být)

schöner Knoblauch

(krásný česneku)

ich möchte dein Vogel rauchen auch

(XXX)

kruci písek

další necešty výšek

sotva už se ploužil

ocitl se v louži

přestával toužit

elegii složil

znovu ožil

zazdil vše co prožil

zrušil cestě cíl... obrazil

hořkost vypil do dna

ke všemu se doznal

opustil ho strach z výšek

zbavil se výčitek

představil si zítřek

woher sind deine Lieben
(odkud jsou tvé lásky?)
deinen zwölf Sonnen?
(tvých dvanáct sluncí?)
hinter die Berge unter die Meere
(za kopci... pod moři)
sie warten auf deine Worte
(čekají na tvá slova)
wie ein Hund auf seinem Führer
(jako pes na svého vůdce)

najednou pochopil všechno
navštívilo ho světlo
dál už by to nešlo
takže ze všeho sešlo
co ho trápilo odešlo
navštívilo ho koma
cítilo se v něm jak doma
zalomcoval jím kašel
už to bylo takřka v háji
když v něm vněm sebe našel
sebral se a šel
zčista jasna ocitl se opět v ráji
počal v něm nový svět
vrátil se zpět...

liebe Knoblauch komm zu mir
(milovaný česneku pojd' ke mně)
ich warte ganze leben hier
(čekám tě celý život)
im Himmel Abgrund – Arbeit macht frei
(na nebi propašť – práce dělá svobodu)
ich bin deine Lorelai
(jsem tvá Lorelai)

zbyla jí jen vůně
před níž není útěk
zůstala po něm
jen hromada
česnekových slupek

: [nebuď hloupej
na vůních se houpej
nebuď k sobě skoupej

pokud vůni řekneš nesmrď
přichází k tobě smrt]:

ich bring dich um
(zabiju tě)
die Seele ist dumm
(protože duše je hloupá)

a to je důvod
> trans transparent
proč dělníci i dělnice
musí stahovat trencle
GARLIC SPEAKER

ČEMU SE TADY SMĚJEŠ?!!

po vlásku lásku rozplétám
jehlicí drdolu rozpuštěného
ve sladkosti oštružiní...
vlásku zakryj zrcadlení
a pojď spát
vlásek po vlásku
vyznává lásku
vyhlazuje vrásku
když život visí na vlásku
jak mech směje se tu/novému
tunelovému oblázku

co jsem to jenom chtěl
dávno jsem se zapomněl
poztrácel podobu tvých tří těl
pomněnka napověděla
vylučovacím způsobem
nikdo se přece nepře
slučovacím posunem
ale jak to víš?!

pře/sne tohle
možná poprosit tě o víc
slu/piček česnekových palic
než zvládneš při připravit

chci tě opravit!
čas popravit...

prasácká prasíla hormonu gram
tolik si přála přestat plakat

přečtené má všechny snáře
duši na cáry páře
z malty lžící skleněnou děje zdění
už dávno v noci světlo není
spíme sami... vydědění
jak pozřel by belladonu
harmonogramu
dobral se grálu
vyštělen na oběžnou dráhu
tak/hle jednou k ránu
chopila ho síla humoru
neporučí hormonu

utopie žije!
upila se na dně moře
napila se konečně
z tebe pije
to je tvá hora utopie
rok k roku blíž a víc
do kroku přidává sedmá míle
(jak mile ses někdy usmíval!)

pyj
zářil jako zlatá žíla
utopie znovu ožila
mořem osamělosti se stala
když místo matky kojí tě zmije
vpíchne jed
pokaždý si říká – je to naposled
je/dno ještě poslední?
a runa ruma na závěr
pak ruina všechno je
všeho jed (Treš/ku!)

čemu se tady směješ?!
nevím co je smutnější
než ten humor zdejší
celý den se mu směju... vím čemu
až se staneš úsměvem
budeš ta nejroztomilejší
od ucha k uchu
a druhým ven...
zá/štavy d/ucha
smíchu zá/chvaty
chi chi chi... směje se smrtka
prohodí tě zazděnými vraty

čichám čichám člověčinu
srdce poznám podle činu

voní Diorem
jak Amareto hořkosladké
nalité amorem

komu se tu potutelně směješ?!
za dveře půjdeš
dokud tě to nepřejde!
než zhyneš umlácena smíchy
chi chi chi chi chi chi chi chi

FALKENŠTEJN

tak dlouho jinému jámu kopá
až se bohabojné ucho utrhne
dvanáct řemesel třináctá bída
místo bělma černá slída
да!
uložit se usouvztažit
pokrem pokroku pokropit pažit
do jámy rozkroku se složit
k smrti se usouložit
ze života nežít

mlčeti měď mluvíti olovo
půl je hotovo!
mlčení přepadlo přes brlení
brblání praštilo se do brňavky
slovo v koloně uvízlo
kolečko se polámalo

řemeslo má zlatý beze/dno
a tobě není dobře!?
špadlo
ze mne hoře ponuře
nožky mám nahoře
nos ponořen v noře
dočišta vyhořel

zvyk je svatební košile
v nohách špletence počítám na míle
mýliti se je nelidský arte/fuck
soulož je tělocvičný akt

jednou měř
nesčetněkrát řeš(ž) pak
do dvojí řeky jednou vstoupíš
ve schiz/matu se utopíš
tíž dé-en-á vylovíš
stejně ji nepochopíš

čeho je příliš toho je málo
při/tom to Bože
za hovno stálo...
sluníčko se pousmálo

SRP STRP A KLADIVO UCHO/P...

klidně i dvě... budou dobré všechny tři

až zmizíš mi v lesích
v pelyňku dny rozpiju
do úplňku srpek uložím
pokolébám až zašpí
probudí se září
našeho setkání...

nechci Ti dělat starosti... Tebe chci

u studánky samaritánka
a on sám... samaritán
je tak utahán
zryt uvláčen pláčem
radošti...

je to pláč sladkobolný?

díky Tobě... pláč sladkoslaštý
strašidelně šťastný

DIE HATZ

lalala laní uštvaných

potkali se seznali se
ke všemu se doznali
explodovali
(more voe!)

nevyznaj se
nejsou zdejší
nejsou zvykem zviklaný
sledují chiméry míry... postranní
ale ale...

oni jsou div že ne divný
neumí jít s námi
jsou sami
co je to za divný lidi?!

tváří se jak když nevidí
blbý fakani kdoví odkud
já ti povím –
zavšivení zanedbaní zapomenutí
pomínutí
fuck/ani
jejich klid je ladnošt laní
(nerušit ou shit)

cikánko ty krásná
cikádo má/š ššš...
šíleně krásnou hřívu
dám ti za ni hřivnu
srovnám tě do latě
a ve/lnu do tě
odhalenou tvář tudy/nudy
v písku najdu a
udávím ji lašturami
rámy z obrazů sejmu
robinsonko jsem pln dojmů
nemlč
žerou tě vši/chni

klady váhy...
klády v kladu se kloubí
kladu kletbu bezvládí
nářadím nenech se rozředit
náledí nemá pořadí

zkus se křenit
zakořenit
to se cení
navázat pře/trženou nit
do pryč se vnořit
(s tebou)

MEMORY MÁM NA HÁKU

memory mám na háku
podoben propadáku
sedím ve vlaku
mňam mňam... do jinam
jsem okurkou v láku
slyším jen svištění kol vlaku
kam vedou rovnoběžky kolej/nic
tě pic... čče voe
život visící na vlásku
jo-jo motáku
zámotku lásky
larvy motýlí
v zátylí
výluka na prahu
sbírám odvahu
po prahu prahnu
prach jsem
popel jsem věčný
ach...

se poser!
jsem bezděčný posel
něžný vděčný srdečný
naděje bez děje
vlasec na navijáku

jinam... ne?!
to opravdu nesvedu
necestou do jinam se dojímám

jináč zavináč
dojím mam
mizím do nikam
kam... taky jinam?!

kde sever s jihem se porve

tam pšenka nám pokvete
v severojižní zemi
slib jí že mi
pomůžeš sklidit
ne/úrodu zrodu

prosím pomoz mi...
zabít zrůdu žalu

nová podoba prázdná ná/doba
jazyk vzlyků zrodí oázu
vázu růžovou naplníme
po okraj severojižního kroje
vyloučeného kraje
kra taje taje
ta je!

pookřeje kráska
vzkřikne!!!
vztyčí štol
dýchne
až noci mi špletou
copy insomnií
vlci na tmu vjí
vyjí mi všechny sny
pak zvrátí je na povrch mechů
brčálových sametů...
budeš tu?
až se zhroutím?!

PANE BOŽE NEŽÍVEJ...

fuj... jsi tak lyrickej
nuda se fakt nedá... pane → nevím
k čemu mi hlava při/lehá
ani nesmím vědět – když ohněm se plaví
vlečou lana dřevo údolím
chvíli nepoštují oheň ani laň
další slova planá
nikdo pohybu neodolá
gravitace ho zdolá
pokud tedy...

a ty zíváš?
a/poštołka letí jako duch
plive na vinici páně a máš to...

na férovku... bože podívej
kdykoli se usměji
zmáčkni špoušť!
bože nežívej!
ohněm mne svleč
a já se usměji
že už nežvýkám
bože tak to zkrát!
mám ti vysvětlovat závratě?
ať už jsem nežívej

sic sec mazec
tak bude to?
jak ty mě... otevřu jí rty
ale ty už nezívej

neskrývej
že zde mám na práci
jen halasit a nesouhlasit
že syt už jsem
hlasem k/ručení
srdce mi krvácí
tvář mi zakrýváš
maskou buněčnou
fuj fuj... proč jsi tak lyrickej?
to mne chceš uzívat k smrti?
bože nezívej
jak makak musím makat
nešťímám plakat
chci tvůj plakát
nad postel protrhnout jak placentu
zaštvit tě v cementu
héj
boha jeho... nezívej!
radši
bláznem mne nazývej
a nic mi ne... za/zlívej
votrlý rouhání zevlouna

do zlatého rouna
χρυσόμαλλον δέρας
chrysómallon déras
páč bože strach ti děvka nahá nahání
více než trní drásá tě
její šproský vyznání
rozkošný má poslání
roztažená po vece zde/jši
posílá ti pozvání...
pantáto pantomorfe
jsem ti k mání
héj... ty tam
ono tě to zívání přejde
až zjiščíš co je to být nahoře
otevřeš skříňku pandoře
ochutnáš venušin pahorek
největší ze všech seš rek
propluješ tou nejsladší z řek
páč bože
budeme mít styk
v povodí Styx
nezívej
vztyčí se ti že/zlo
zlobivá dělnička doštane co proto
do pekel krásně přirázíš
ubytuji tě v ústí a už nepuštím
svatá prostoto ochch...
no toto!

SANS TOI

(Vopici s láskou)

zůstal jsem bez dechu
zatajil se
ich bin dich ohne
nedošti na tom...
jsem bez sebe
sans toi

stanfordský vo/pič/ák
zavěšen na hák necešty
je mi tak hezky
si popláču

pak dám si česnekovou sváču
na chvilku se zasním
a pří/de večer
to jsem se zase krásně vybrečel

chercher une sorcière pour tout
kde borový je háj
a Krásný buk líbá Krásnou lípu
zemský blázinec to na pohled

to snad ani není normální... norm/álně
stráně roubenice hřbitovy domy

Treš a Vlášek
časový výsek lásek sekery na pni
J'aime déjà

ke dřeni
konečně jsme se dostali ke dřeni
jsme tím sedřeni
kam se pára běře
oko/lo opasek okolo hří/dla
duše zři/dla
makulatura zmizla
schlamštila ji výzva
při/šťát
necešť
dlužno přiznat

a syčet jak syžet
odečet
kričet
třískat mlátit do ztracena
řekne kdo jaká cena
je za pokoj
na duši
very strong
sexual desire

OHNE DICH

(věnováno V/láskovi)

ohne dich

jsou cesty samotné tne
pa/ty trn štesku kudy
jen vyslat úsměvy
do dálky kytky kyvadel
mizí s babím létem létavice
ty já vzduch duch levitace

ohne dich

lvíce divoká vokály
tvého hlasu ve schodech
jak svůj dech slyší
šílenství vítr kolébá

ohne dich

lysé stromy za chvíli
orámují pěšinku ke kapliče
slzičky Panny Marie
přede mnou přede za mnou

ohne dich

jsi můj denní vpich
života do žil
chci abys mě přežil
světlem oblékal
minulosti stínů kal

ich bin dich ohne
horečkou kouzel och ne
nocí pláče vzdych
ich liebe bereits

ANULACE

zabil by se aby byl
žal ho šlehl
na dno si lehl
životem smrt schvátíl
špánek ho uchvátíl
šílenost se v něm shlídla
bičem rydla ho švihla
kosa se mihla
oheň tělo špálil
světlem mlácen utrmácen
osa/mocen
pravda svatá pravda
vypařil se rozptýlil
sešel žalem
naplnil se žárem
potopil
pochopil
vždy neomylně se mýlil
když mýtil mýty
vlácel já k ty
kdykoli k sobě promluvil
jak se k ty vlácel
k sobě vyšel naproti
já přitom poztrácel
a časem i sám čas

ale já dál šel
v nové opět při/šlý
ty – – dostalo trému
ze štrmého terénu
ur teorému
já hnalo to do extrému
ex exitus...
ze snu probuzen
pro/vždy
a už ho nebylo
nikdo ho nenašel
musel se sám dohledat
v jednom kole
a není nahoře není dole
tak se zase našel
a dál šel...
žádná svízel
navždy vždy zmizel
dál radostně halasí
že už ho nic nezprasí
je down
jajn
dopouští se vraždy na navždy
v ohni koření
je hořením
nikdy se nemění
mění se vždy

nemá doprovod
sám sobě vhod
který nebudu
jsem zde za pobudu
nemohou ho obludit
vždy se probudí
živou vodou plodovou
jsem cesta do jinam
když do očí se podívám
jsem student stoupy
jsem studentka šupidity
jsem vstúp
supím jako lokomotiva
dojímám
jsem dojná kráva dojmu
jsem tur turbulence
dokud nás smrt nešpojí
jsem nekonečné početí
neumím počítat do pěti
otočím se rozletím
to bude asi tím dojetím
zpochybním všechny jistoty
vše znehybní
uvedu se do chodu
vyštoupám do schodů
už na to jdu
znemožním nutnost možností

a anulují jiné možnosti
zúčtují s účelem
opřu se o čelo čelem
zametu pře

zameteš přeludy zmateš pře/hmaty
a ty špatra špatří já
já/my se nebude bát
zatoužíš servat celibát
zalačníš chutnat
propuštít hmat z katru
odepsat se z katastru
odstěhovat se na KRÁSU
vyslovit odpuštění
dojít se ke zjištění
že konec ještě není
utrpení

mezitím pozlatím
plačky štoupačky ve své zdi
pomodlím se k já: no tak jdi!
v klenotech roz/pro/dám ty na karáty
roz/pros/trů se na akáty
zapomenu na špagáty loutek
život v nich dávno utek
do strání poznání

znemožníš nutnost možností
smrtce padá lítoš od koští
hoští se na ní supi
zbydou jen prázdné trupy...
ty jsi jediná možnost
k svému srdci zbožnost
u/chovej jak batolátko
pověz mu že zakrátko
pozná eden
šeptej: jeden den
stačí milovat plně
pak pusť ho plaváčka
po první vlně
zčěrené řeky
a na rozlučku řekni:
nikdy neměj obavy
ani když proud tě
třeba z cesty odploví
ví to já ví to ty
v akordu obě noty
zní vznikem přání dál žít...

konec přijde kdykoli
z opratí mám mozoly
aby mi kur/zory
blikat nepřestaly
abych si nebyla popravčí

matkou krkavčí vlastní pravdy...
s já a tebou
navždy!

vznícem jsem
sopečný jícen sesun lušt
písek v ložisku
jsem píseň
plivu lávu
v ohni plavu
vážu si mašli
už ho nenašli
vykopal se z já/my
pak se zaházel
páchal dobrodiní
šířil smí/chu vůni
do nyní česnek voní
i vždycky
pomáhá a chrání
není mu pomoci
poskakuje se tu potácí
smíchy se válí
pláče s plačícími
válí sudy
snídá sny
snímá bolesti
zpívá si

co já ví?!
pochová potopí
pochoví pochválí
sudy
i lichý
a před naší za naší
vůně se unáší

TEREZA SMETANOVÁ

aka STEPFORDSKÁ VOPICE aka PAPUČ/KA (* 1980)

vopice.ter@seznam.cz

LUBOŠ VLACH

aka JAJN aka ČESNEK (* 1958)
jajn@email.cz

obsah:

Měj se... směj se... opatruj se... /7

Něco v(-z-)niklo /18

Píšťala à la košť /29

Пищ ми! /31

Natahovák aka Raj/b/ret bomba /35

Samošpoušť /39

Ne/viditelný pře/hmat /44

Fúze nadzvukové chůze /53

Lítá(l)á necešta /61

Srdce v mase masky /68

Necešta z města... /75

Knoblauch und sein apostelen damen /98

Čemu se tady směješ?! /102

Falkenštejn /106

Srp štrp a kladivo ucho/p... /108

Die hatz /109

Memory mám na háku /111

Pane bože nezívej... /114

Sans toi /117

Ohne dich /119

Anulace /121

TEREZA SMETANOVÁ & LUBOŠ VLACH

NÁVRAT

Redakčně připravili Luboš Vlach a EZT
Na obálce grafiky Kristýny Hofer
Obálku navrhl, typograficky upravil a vysázel EZT
Fotografie Luboše Vlacha od Terezy Smetanové
Fotografie Terezy Smetanové od Luboše Vlacha

Vysázeno písmy Baskerville a Enamelplate
ze Střešovické písmolijny Františka Štorma

Vydalo nakladatelství SAMOZDAT
a Ears&Wind Records
jako 2. svazek edice DNO

V Brně 2019

www.spodniproudy.cz
www.christiania.cz
www.drevenacikada.cz

D
N
O

EARS
& WIND
RECORDS

SAMO/2/DAT